

Rämekarvajalka

Ostlig harfotspinnare
Gynaephora selenitica

Uhanalaisuusluokka (IUCN): vaarantunut (VU)

Luonnehdinta

Rämekarvajalka on karvainen yöperhonen, jonka siipiväli on 26–37 mm. Vihertävän tummanruskeissa etusiivissä on mutkittavia valkoisia aaltoviiruja. Takasiivet ovat tummemmat kuin etusiivet. Tuntosarvet ovat kaksoiskampahamaiset, koiraan (kuva oikealla) kampahampaat ovat selvästi pitemmät kuin naaraan (kuva vasemmalla). Naaras on koirasta selvästi kookkaampi ja takaruumis pidempi.

Elinympäristö ja levinneisyys

Rämekarvajalka elää nimensä mukaisesti harvaa ja kituliasta männikköä kasvavilla rämeillä. Lajia tavataan jonkin verran myös muissa kosteissa ympäristöissä. Lentää päiväaikaan, toukokuun lopusta kesäkuun loppuun. Rämekarvajalka esiintyy vakituisena vain Kaakkois- ja Etelä-Suomessa. Lännempänä esiintyminen on epäsäännöllistä.

Nykytila ja uhkatekijät

Rämekarvajalka on viime vuosikymmenien aikana taantunut ojitusten ja turpeenoton vuoksi. Ne uhkaavat sitä edelleen.

Hoitosuosituks

Rämekarvajalan elinympäristöissä tulisi välttää kunnostus- ojituksia. Laji hyötyy ojitettujen soiden ennallistamisesta.

Lähteet

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Junninen, K. ja Similä, M. 2011. Metsien ennallistamisen ja luonnonhoidon opas. Metsähallitus B 157. Helsinki. 191 s.

Suomen Lajitietokeskus, rämekarvajalka. Saatavilla: <https://laji.fi/taxon/MX.62164>. Viitattu 15.11.2022.

Kuvat: Pekka Malinen, CC-BY-NC-4.0, [Laji.fi](https://laji.fi)